

DECIZIA NR.10084/21.02.2019

privind soluționarea contestației formulate de
d-na X, JUD. IAȘI, înregistrată la Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași,
Serviciul Fiscal Municipal Pașcani
sub nr. s.f.h. X/12.11.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Fiscal Municipal Pașcani, prin Adresa nr. X/16.11.2018, înregistrată la instituția noastră sub nr. ISR_REG X/03.12.2018, cu privire la contestația formulată de **d-na X**, cod numeric personal X, cu domiciliul în mun. Pașcani, str. X nr. X, bl. X, sc. X, etX, ap. X, jud. Iași.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2013 nr. X/23.08.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Fiscal Municipal Pașcani, pentru suma de **S lei** reprezentând diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat în data de **12.10.2018**, potrivit Confirmării de primire depusă în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă în data de **08.11.2018**, conform ștampilei de pe plicul care confirmă data depunerii prin poștă a contestației, anexat la dosarul cauzei, aceasta fiind înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Fiscal Municipal Pașcani, unde a fost înregistrată sub nr. s.f.h. X/12.11.2018.

Constatând că în speță sunt îndeplinite prevederile art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. D-na X, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2013 nr. X/23.08.2018 prin care s-a stabilit în sarcina acesteia contribuții de asigurări sociale de sănătate în sumă de S lei, solicitând anularea acesteia și exonerarea de la plata sumei de S lei cu titlu de diferență de contribuții de asigurări sociale de sănătate, din următoarele motive:

În data de 02.08.2018, a fost publicat în Monitorul oficial, Ordinul A.N.A.F. nr. 1701/2018 pentru aprobarea Procedurii de stabilire și de regularizare a contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele fizice, precum și a formularului 630 „*Decizie de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale*”, act normativ care vizează punerea în aplicare a demersului sus-menționat.

Prevederile art. 93 și art. 95 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, reglementează sfera și modalitatea de stabilire a creanțelor fiscale, respectiv prima metodă presupune depunerea declarației de impunere de către contribuabil în termenele și condițiile stabilite de legislația în vigoare, aceasta fiind urmată de emiterea deciziei de impunere de către organul fiscal competent și a doua metodă se referă la emiterea deciziei de impunere de către organul fiscal în situațiile în care acesta nu a depus o declarație de impunere, respectiv în celelalte cazuri prevăzute de lege.

Petenta precizează faptul că prin raportare la prevederile art. 106 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, situațiile care reclamă direct emiterea deciziei de impunere de către organul fiscal sunt punctuale și limitative, stabilite în mod expres de legiuitor, în care se poate proceda la emiterea unor decizii de impunere din oficiu, fără a se distinge dacă acestea au caracter de regularizare sau nu.

Contestatoarea menționează faptul că din prevederile art. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și ale art. 4 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală rezultă că orice act emis de către autoritățile fiscale și pe cale de consecință orice decizie prin care se stabilește o creanță fiscală de către organul fiscal trebuie să fie întocmită și trebuie să aibă un conținut guvernat de legalitate, certitudine, justețe și predictibilitate.

Totodată, precizează faptul că decizia de impunere de regularizare referitoare la cotele C.A.S. aferentă unor venituri din anul 2013 și emisă în anul 2018 încalcă principiile de drept fiscal stabilite de art. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și art. 12 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Petenta precizează faptul că deciziile de impunere de regularizare emise la mai mulți ani de la data depunerii declarației de

impunere încalcă și principiul legalității tuturor actelor și măsurilor care emană de la organul fiscal, reglementat de art. 4 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Este adevărat că prevederile Codului fiscal și ale Codului de procedură fiscală nu stabilesc un termen în care organul fiscal să aibă obligația emiterii deciziilor de impunere de regularizare, însă, din perspectiva bunei credințe reglementate de art. 12 din Legea nr. 207/2015, emiterea unei astfel de decizii, cum e cea contestată, ar trebui să se realizeze într-un termen rezonabil, independent de termenul de prescripție de 5 ani.

Modalitatea în care dispozițiile art. 93, art. 95 și art. 106 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală sunt interpretate de către A.N.A.F., rezultă că aceasta poate oricând proceda la emiterea unor decizii de impunere de regularizare pe numele contribuabilului, fără ca acesta din urmă să poată interveni în vreun fel, situație în care încalcă în mod vădit însuși principiul securității juridice reglementat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

Pe de altă parte, din lecturarea dispozițiilor art. 93, art. 95 și art. 106 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prin faptul că acestea nu reglementează un termen în care instituția fiscală să fie obligată la emiterea deciziei de impunere, cu posibilitatea emiterii unei astfel de decizii oricând și cu consecința creării unei vădite discriminări între diverse categorii de contribuabili se constată faptul că reglementările fiscale menționate încalcă prevederile art. 16 din Constituție.

Prin faptul că lasă practic la aprecierea organului fiscal oportunitatea emiterii unor astfel de decizii de impunere, prevederile menționate mai sus, alături de dispozițiile Ordinului A.N.A.F. nr. 1701/2018 în integralitatea sa, creează premisele aplicării unor regimuri fiscale diferite unor categorii de contribuabili aflați în situații identice, conduită inacceptabilă și care se impune a fi sancționată.

Petenta precizează faptul că demersul A.N.A.F. de a emite decizii de impunere de regularizare retroactive, la interval de câțiva ani de la data depunerii declarațiilor fiscale, constituie o măsură care contravine atât dispozițiilor prevăzute de Codul fiscal și Codul de procedură fiscală, cât și Constituției, astfel încât se impune anularea deciziei cu consecințele ce derivă din acestea.

Contestatoarea menționează faptul că în luna iunie 2015 Persoana Fizică Autorizată Cabinet Avocat X a beneficiat de decizie prin care s-a constatat stinsă orice obligație fiscală datorată cu acest titlu către C.A.S.S., obligații calculate până la momentul emiterii deciziei.

A veni în anul 2018 și a invoca o altă situației de fapt decât cea care a fost constatată la nivelul anului 2015 contravine atât dispozițiilor Codului Fiscal, cât și dispozițiilor Codului de procedură fiscală, respectiv Constituției.

II. Organul fiscal din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Fiscal Municipal Pașcani, a emis Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2013 nr. X/23.08.2018, prin care în temeiul prevederilor art. 296²², art. 296²⁵, art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit în sarcina **d-nei X**, diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală, în sumă de **S lei**.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organului fiscal, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

A. ASPECTE DE PROCEDURĂ

Referitor la aspectele de procedură invocate de petentă, se rețin următoarele:

În fapt, prin Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2013 nr. X/ 23.08.2018, organul fiscal a stabilit în sarcina petentului suma de **S lei** reprezentând diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

Contestatoarea menționează faptul că în data de 02.08.2018, a fost publicat în Monitorul oficial, Ordinul A.N.A.F. nr. 1701/2018 pentru aprobarea Procedurii de stabilire și de regularizare a contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele fizice, precum și a formularului 630 „*Decizie de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale*”, act normativ care vizează punerea în aplicare a demersului sus-menționat.

Petenta precizează faptul că prevederile Codului fiscal și ale Codului de procedură fiscală nu stabilesc un termen în care organul fiscal să aibă obligația emiterii deciziilor de impunere de regularizare, însă, din perspectiva bunei credințe reglementate de art. 12 din Legea nr. 207/2015, emiterea unei astfel de decizii, cum e cea contestată, ar trebui să se realizeze într-un termen rezonabil, independent de termenul de prescripție de 5 ani.

În drept, potrivit prevederilor art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

(2) Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit.”

Având în vedere aceste dispoziții legale și ținând cont de faptul că termenul de prescripție al dreptului la acțiune al organului fiscal a început să curgă de la data de 01.01.2015, sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, potrivit prevederilor art. 91 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 91 Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție al dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel”,

iar potrivit art. 23 din același act normativ:

„Art. 23 Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.”

Din coroborarea dispozițiilor legale suscitade, reiese că termenul de prescripție al dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani și începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

Cu privire la data de la care începe să curgă termenul de prescripție în cazul veniturilor din activități independente și implicit a contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate, se constată că aceasta este în strânsă legătură cu momentul în care s-a născut creanța fiscală, respectiv cu momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

În ceea ce privește momentul la care se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată și de la care începe să curgă termenul de prescripție, trebuie stabilit momentul în care se constituie baza de impunere care generează creanța fiscală și obligația fiscală corelativă, precum și momentul în care se nasc dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă.

Astfel, în sensul prevederilor art. 23 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nașterea dreptului organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată, este nașterea dreptului la acțiune, respectiv a dreptului organului fiscal la acțiunea de a stabili obligații fiscale.

Dreptul la acțiune al organului fiscal pentru stabilirea obligațiilor fiscale se naște la data la care a expirat termenul legal de depunere a declarației fiscale pentru perioada respectivă.

În ceea ce privește veniturile de natura celor prevăzute la art. 46 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care au stat la baza calculării impozitului pe venit, se reține că la art. 83 și la art. 84 din prevederile legale de mai sus, se precizează:

”ART. 83 Declarația privind venitul realizat

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere. [...]

ART. 84 Stabilirea și plata impozitului anual datorat

(1) Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat, [...].”

În concluzie, baza impozabilă pentru calculul impozitului pe venit și implicit a contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate, s-a constituit la sfârșitul perioadei fiscale, iar dreptul de creanță fiscală și obligația corelativă s-au născut la termenul prevăzut pentru depunerea declarației privind venitul realizat, respectiv la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

În speță, creanța fiscală s-a născut în anul 2014 când urmare a declarării de către petentă a veniturilor obținute de aceasta în anul 2013, organul fiscal a emis Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice Anul 2013 nr. X/05.08.2014, astfel că termenul de prescripție al dreptului la acțiune al organului fiscal începe să curgă de la data de 01.01.2015 și se sfârșește la data de 31.12.2019.

Față de cele mai sus prezentate, rezultă că obligațiile suplimentare de plată de natura contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate au fost stabilite în interiorul termenului de prescripție.

Referitor la invocarea petentei a Ordinului A.N.A.F. nr. 1701/2018 pentru aprobarea Procedurii de stabilire și de regularizare a contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele fizice, precum și a formularului 630 „Decizie de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale”, facem precizarea că la art. 3 din Ordinul A.N.A.F. nr. 1701/2018 pentru aprobarea Procedurii de stabilire și de regularizare a contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele fizice, precum și a formularului 630 „Decizie de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale” se precizează faptul că prevederile ordinului se aplică pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale datorate pentru veniturile realizate în anul 2017, iar prin decizia contestată au fost stabilite contribuții de asigurări sociale de sănătate aferente veniturilor obținute în anul 2013.

Astfel, motivele prezentate de petentă nu sunt întemeiate, drept pentru care urmează a se soluționa cauza pe fond.

B. ASPECTE DE FOND

Cauza supusă soluționării este dacă organul fiscal a procedat corect la regularizarea contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2013 în condițiile în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal contestat.

În fapt, organul fiscal a emis Decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligațiile de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013 nr. X/25.02.2013, prin care s-au stabilit în sarcina contestatorului plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate în sumă totală de S lei.

Potrivit Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice Anul 2013 nr. X/ 05.08.2014, petenta a obținut în anul 2013 din *Activități juridice* un venit net în sumă de S lei.

Ca urmare, prin Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2013 nr. X/23.08.2018, contestată, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Fiscal Municipal Pașcani, a stabilit în baza prevederilor art. 296²², art. 296²⁵, art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sarcina **d-nei X**, diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus în sumă de **S lei**, după cum urmează:

- total bază de calcul (rd.l.1+rd.l.2+rd.l.3+rd.l.4+rd.l.5) S lei;

- total contribuție datorată (conform anexei) S lei;
- obligații privind plățile anticipate S lei;
- diferențe de contribuții rezultate din regularizarea anuală S lei;
stabilite în plus (rd.2-rd.3).

În drept, potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data de 31.12.2013:

„Art. 296²¹ Contribuabili

(1) Urmatoarele persoane au calitatea de contribuabil la sistemul public de pensii si la cel de asigurari sociale de sanatate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internationale la care România este parte, dupa caz:

- a) întreprinzătorii titulari ai unei întreprinderi individuale;
- b) membrii întreprinderii familiale;
- c) persoanele cu statut de persoană fizică autorizată să desfășoare activități economice;
- d) persoanele care realizează venituri din profesii libere;

ART. 296²² Baza de calcul

(2) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. a) - e) este diferența dintre totalul veniturilor încasate și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului, și nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția.

ART. 296²³ Excepții specifice

(3) Pentru persoanele care realizează într-un an fiscal venituri de natura celor menționate la cap. I, venituri sub forma indemnizațiilor de șomaj, venituri din pensii mai mici de 740 lei, precum și venituri de natura celor menționate la art. 296²¹ alin. (1) lit. a) - d), g) și h), art. 52 alin. (1) lit. b) - d) și din asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 13 lit. e), se calculează și se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate asupra tuturor acestor venituri.

ART. 296²⁵ Declararea, definitivarea și plata contribuțiilor sociale

(1) Declararea veniturilor care reprezintă baza lunară de calcul a contribuțiilor sociale se realizează prin depunerea unei declarații privind venitul asigurat la sistemul public de pensii, precum și a declarației de venit estimat prevăzute la art. 81 și a declarației privind venitul realizat prevăzute la art. 83, pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate.

(2) În cazul impunerii în sistem real, obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate se determină pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotelor prevăzute la art. 296¹⁸ alin. (3) lit. b¹ asupra bazelor de calcul prevăzute la art. 296²² alin. (2) și (4¹). [...]

(4) Stabilirea obligațiilor anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează prin decizia de impunere anuală, pe baza căreia se regularizează sumele datorate cu titlu de plăți anticipate[...].

(5) Obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale sunt cele stabilite prin decizia de impunere prevăzută la art. 296²⁴ alin. (3).

Art. 296¹⁸ Calculul, reținerea și virarea contribuțiilor sociale

(3) Cotele de contribuții sociale obligatorii sunt următoarele: [...]

b) pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate: b¹) 5,5% pentru contribuția individuală;”.

Față de cadrul legal invocat se reține că, în cazul contribuabililor care realizează venituri din activități independente se datorează obligații anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate, determinate pe baza declarației privind venitul realizat, acestea fiind stabilite de organul fiscal prin decizia de impunere anuală, pe baza căreia se regularizează sumele datorate cu titlu de plăți anticipate.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

Prin Decizia de impunere privind plățile anticipate cu titlu de impozit pe venit/contribuții de asigurări sociale de sănătate, precum și obligațiile de plată cu titlu de contribuții de asigurări sociale pentru anul 2013 nr. X/25.02.2013, organul fiscal a stabilit în sarcina contestatoarei plăți anticipate cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate în sumă totală de S lei.

Potrivit Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice Anul 2013 nr. X/ 05.08.2014, petenta a obținut în anul 2013 din *Activități juridice*, un venit net în sumă de S lei.

Conform dispozițiilor art. 296²², art. 296²⁵, art. 296²⁷ și art. 296²⁸ din Codul fiscal, organul fiscal a procedat la determinarea contribuției sociale de sănătate anuală prin aplicarea cotei de 5,5% asupra venitului realizat din profesii libere în anul 2013 de **S lei**, întocmind în acest sens Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2013 nr. X/ 23.08,2018, prin care a stabilit în sarcina contribuabilului o contribuție totală datorată de **S lei** și ținând cont de obligațiile privind plățile anticipate în sumă de **S lei**(contribuția de asigurări sociale de sănătate stabilită de organul fiscal) a

stabilit diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus, în sumă de **S lei**.

Referitor la susținerea contestației precum că în luna iunie 2015 Persoana Fizică Autorizată Cabinet Avocat X a beneficiat de decizie prin care s-a constatat stinsă orice obligație fiscală datorată cu acest titlu către C.A.S.S., obligații calculate până la momentul emiterii deciziei, facem precizarea că urmare a solicitărilor organului de soluționare, prin e-mail, în data de 20.02.2019, organul fiscal nu depune niciun document din care să rezulte acest aspect, însă, precizează prin e-mail, în data de 21.02.2019, faptul că petenta a beneficiat în anul 2016 de prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului privind acordarea unor facilități fiscale nr. 44/2015. De asemenea, nici petenta nu depune un document în acest sens.

Față de cele mai sus prezentate, rezultă că în mod corect și legal a fost emisă Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2013 nr. X/23.08.2018 prin care Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Fiscal Municipal Pașcani a stabilit diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus, în sumă de **S lei**, drept pentru care, contestația d-nei X, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, în conformitate cu prevederile art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia:

„(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”,

coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015, astfel:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [...].”

Pentru considerentele arătate și în temeiul dispozițiilor art. 273 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **d-na X** împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate Anul 2013 nr. X/23.08.2018, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, Serviciul Fiscal

Municipal Pașcani, pentru suma de **S lei** reprezentând diferențe de contribuții de asigurări sociale de sănătate rezultate din regularizarea anuală stabilite în plus.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației, este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL

ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII 1

ÎNTOCMIT